

undergives en fornøjet Overveelse mellem anden og tredje Behandling, og jeg antager, at der derefter vil fremkomme et nyt Forslag.

Et andet Spørgsmaal af en mindre væsentlig Betydning er det, hvorledes man skal betegne Frederiksberg. Jeg skal tillade mig i den Anledning at erindre om dette Spørgsmaals historiske Stilling; Spørgsmaalet har nemlig allerede en Historie. Ifjor forelagde Indenrigsministeren et Lovforslag om „Handelspladsernes“ kommunale Styrelse, og et æret Medlem saae da med en vis Forfærdelse, at Frederiksberg dertil var bleven gjort til en Handelsplads. Det nævnte Spørgsmaal blev saataget under nærmere Overveelse her, og det maa saaledes efter Omstændighederne siges, at det dengang laa ligefrem for. Resultatet af Forhandlingerne derom her i Thinget blev et Forslag, hvorved man aldeles udslattede Benværelsen „Handelspladser“ og istedet derfor opregnede: „Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Pøgstor“ og saa fremdeles. Saaledes gik det omtalte Lovforslag over til det andet Thing, hvor det ikke mødte den ventligste Modtagelse, og hvor det senere døde en stille Død; jeg har idetmindste ikke seet Noget til det siden. I denne Samling har nu Landsthinget fra Justitsministeren modtaget det nylig af mig omtalte Lovforslag angaaende Vessatning af Hunde, og dertil fandt man opført: „Frederiksberg, Frederiksværk osv., alle de 6 paagjældende Steder, udenat der var givet dem noget sælles Navn. Men derefter er der saa kommet det foreliggende Forslag fra Indenrigsministeren, hvori denne, tro mod det Præcedens, som af Indenrigsministeren var givet forrige Aar, har betegnet de 6 Steder som Handelspladser, idet det i Lovforslagets § 2 hedder: „de 6 Handelspladser“, hvorefter der i Parenthes er sat Frederiksberg, Frederiksværk osv. Det synes heraf klart, at Indenrigsministeren haardnakket fastholder den Stilling, som han i dette Spørgsmaal indtog ifjor, og vil gjøre Frederiksberg til en Handelsplads. Da Udvalget blev opmærksomt derpaa, troede det, at den simpleste Løsning var den, at man udtog Frederiksberg særlig og kun betegnede de øvrige 5 Steder som Handelspladser, idet denne Betegnelse passer meget vel paa dem. Dermed meente

Udvalget at have vist Smøbekommen indad Indenrigsministeren; men det har rigtignok havt daarlig Tal derfor, thi Ministeren har aldeles ikke villet modtage dets Forslag herom, men har endogaa villet påaafge Udvalget, at det har villet døbe disse Steder som Handelspladser. Det maa Udvalget dog paa det Bestemteste fralægge sig. Det er Indenrigsministeren, der har villet foretage en Daabs-handling, og hvad Udvalget har gjort, er kun, at det er gaaet ind derpaa for de fem Steders Vedkommende, men har søgt at saae Frederiksberg undtagen derfra. Den høitærede Minister har nu imidlertid sagt, at man jo ogsaa kunde løse Vanskeligheden ved at opregne alle 6 Navne, og det kan man ganske vist ogsaa. Men det kan dog ikke nægtes, at det vil være noget trættende, naar alle disse 6 Navne idelig skulle gjentages, og at det vel kunde være ønskeligt at finde en noget kortere Betegnelse for dem. Disse 6 Navne ville nemlig ellers først være at nævne i § 2 og derefter være at gjentage i § 3 første Stykke, hvor der nu kun staaer „de 6 Handelspladser“, og saat igjen i § 3 sidste Stykke, hvor der ligeledes nu blot staaer „de 6 Handelspladser“. Den samme Remse maa altsaa, hvis en kortere Betegnelse ikke findes, gjentages tre Gange i den her foreslaaede lille Lov, og det synes dog at være formeget. Jeg kan saaledes ikke see andet end, at man rettest bør vedtage den af Udvalget foreslaaede Betegnelse „Frederiksberg eller Handelspladserne“. Dette er jo imidlertid et mindre vigtigt Spørgsmaal, og jeg skal derfor være tilfreds, hvadenten vi saae den ene eller den anden Løsning.

Der er endnu et Spørgsmaal, som jeg maa berøre, og som har en større Vigtighed; det er nemlig Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 12, der angaaer Vessatningen i Kjøbstæderne, og hvori det fastsættes, at Afgiften efter § 72 i Næringsloven i Fremtiden skal tilfalde Kjøbstædernes Ræmmerkasser eller Kommunekasser. Jeg har det bedste Haab om, at dette Vædringsforslag maa gaae igennem; da det har havt den Skæbne aldeles undtagelsesviis at kunne glæde sig ved Understøttelse af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Vesssen). Naar nu bare denne Haas Understøttelse maa